

NICOLE
KORNHER-STACE

ARHIVISTA WASP

Traducere din limba engleză de Alexandra Fusoi

LEDA EDGE

Prolog

Cuțitul. Pierduse cuțitul. Era ca și moartă. Cercetă înnebunită nisipul dimprejur. Niciun cuțit. Cât de departe putea să fi căzut? Miji ochii să vadă mai departe, dar torțele mulțimii erau la distanță prea mare ca să cadă lumina pe lamă. Înjură în șoaptă. Trecură fracțiuni întregi de secundă în timp ce ea, Wasp, de trei ani Arhivistă și groaza noviceilor, încremeni de-a binelea. Probabil că erau ultimele fracțiuni de secundă care-i mai rămăseseră.

Urmă o pauză, în timp ce fata cealaltă, cea de-a treia și ultima novice de anul ăsta, își dădu seama ce se întâmplase. În timp ce mulțimea începu să strige. O Arhivistă dezarmată! Din scaunul său înalt, preotul lui Catchkeep cuprinse cu privirea mulțimea și strigătele scăzură într-un murmur, arătând respectul convenit pentru ziua alegerii Arhivistei.

Totuși, Wasp îi putea vedea cu coada ochiului pe spectatori inghesuindu-se în fața arenei, părinții ridicându-și copiii pe umeri ca să vadă mai bine. Știa că în mulțime erau unii care făceau pariuri pe furiș: oare o să încerce să lupte neînarmată? Oare o să fugă? Oare o să rămână nemișcată și mândră și o s-o lase pe novice să-i taie beregata?

Novicea se ridică în picioare clătîndu-se, sîngerînd abundent din mai multe răni, și se mișcă la adăpostul propriului cuțit, privind-o precaut pe Wasp.

Și totuși Wasp stătea acolo, cu pulsul zvîcnindu-i în răni, cu pielea scaldată de o sudoare rece. Într-un fel, era aproape o ușurare. Nu-și imaginase niciodată că o să moară ușor. Țasta era un lux pe care Arhivistele nu și-l permiteau de fapt. N-ar fi fost tocmai rău să se retragă acum. În aceste ultime momente, sîngerînd în nisip, se gîndea la ce ar fi pierdut. Nu era o listă prea lungă.

În ultima clipă, reflexele preluară controlul și o târără înapoi. Lama novicei sfâșie aerul la un deget de maxilarul ei. Șuieratul ușor al tăișului sunase înspăimîntător. Fusesse țintit să-i sfâșie beregata.

Noroc chior. N-avea cum să dureze. Novicea devenea incredută acum, lovea la întîmplare, în toate direcțiile, bucurîndu-se din cale-afară de viziunea morții lui Wasp și a propriei sale ascensiuni la titlul de Arhivistă în locul lui Wasp – iar Wasp trebuia să se arunce mult în spate după următoarea rotire a lamei.

Nu suficient. Vârful cuțitului îi atinse buza. Simți gustul sîngelui. Impulsul și amețeaua îi prinseră picioarele în nisip, se împletici câțiva pași și căzu.

Tăcerea bruscă a mulțimii o lovi ca niște aripi. Respect pentru zeița Catchkeep, al cărei ritual era acesta, dar și respect pentru Arhivista lui Catchkeep, care avea să moară curînd. În scurt timp, aveau s-o târască din nisip, citind cuvintele sacre deasupra trupului ei, în timp ce cadavrul îi era despicat ca o portocală. Carne pentru cîinii de altar ai lui Catchkeep, oase măcinate pentru câmpurile cultivate, un craniu pe peretele altarului, cu o piatră verde în gură. Nisipul însîngerat prin care fusesse târâtă, rîcîit și păstrat, ca să poarte noroc.

Iar Wasp avea să devină tot mai mică în ochii lor, până când nu va mai fi monstrul propriu și sacru al lui Catchkeep, însemnat de la naștere. Doar o fată cu un cuțit, nespus de fragilă, și se vor desfăta zile în șir unii pe alții cu poveștile despre această înfrângere.

Dar știa deja toate astea. Era o decizie pe care o tot lua de trei ani și de fiecare dată ajunsese la aceeași concluzie. Detesta să fie Arhivistă. Detesta să fie obligată să aleagă între a ucide novicele pentru a-și păstra rolul sacru de care se săturase așa de tare, sau a se lăsa ucisă pentru ca novicea care o ucisese să-i preia rolul după ce murea ea.

Dar nu se pricepea deloc să renunțe.

Folosește-ți mintea, mortăciune ce ești, își ordonă ea. Relicvă ce ești. Gândește.

Se năpustise. Lama ei pătrunsese adânc, apoi se mișcase rapid peste coaste, se oprise și se răsucise. Zburase. N-o auzise căzând. Dacă s-ar uita după ea acum, novicea i-ar pune piedică și i-ar scoate mațele ca unei căprioare. Trebuia să improvizeze.

Novicea ezita, nesigură. Nu degeaba fusese Wasp Arhivistă atâta vreme. Chiar și cu Wasp dezarmată, plină de sânge și doborâtă, novicea nu trebuia decât să facă o mișcare greșită și aveau să-i taie părul de pe cadavru, pentru a-l împleti în cozile multicolore ale lui Wasp, un trofeu printre multe altele.

Undeva sus, cele șaisprezece stele ale constelației Catchkeep scânteiau peste Wasp, cu deplină nevinovăție. Nu le băga în seamă. Așa o țintuia aici ritualul lui Catchkeep, care-i arunca priviri ucigătoare, precise, ca și cum ar fi ochit-o prin țeava unei arme. Nu era nevoie să-i și placă.

Între timp, novicea părea să fi luat o decizie. Pe jumătate împleticindu-se, pe jumătate atacând, se îndreptă către Wasp, mișcându-se ca și cum ar fi avut lanțuri la picioare și un câine

turbat pe urmele ei. Ținea cuțitul strâns, cu brațul întins, cu coatele înțepenite. Nicio urmă de măiestrie. Nicio urmă de grație.

Nici n-avea nevoie. Nu trebuia decât să cadă.

Ca o stafie pe un bulgăre de sare, se gândi Wasp. Stupidă ca mucii.

Wasp își așteptă momentul, apoi lovi cu putere și auzi cedând ceva în piciorul novicei. Novicea țipă și se aruncă în jos, întâi cuțitul, cu ținta periculos de mult deviată.

Wasp o prinse în cădere, cu un genunchi în coastele ei și un pumn în păr, și o ridică în genunchi. Unul dintre picioare era răsucit în afară într-un unghi periculos, dar novicea nu scoase niciun sunet. Mâna înarmată a novicei se mișcă rapid, prea repede ca mulțimea să apuce măcar să deschidă gura, iar Wasp o înșfăcă de încheietură și i-o rupse. Prinse cuțitul în timp ce cădea.

Apucă un pumn din părul novicei, iar fata se feri, așteptându-se să-și simtă propriul cuțit în beregată – dar Wasp nu făcu decât să ștergă lama de coada novicei, apoi luă în palmă mânerul, încă lunecos din cauza transpirației de spaimă, și o privi gânditoare pe fată.

În momentul ăsta ar fi trebuit s-o ucidă pe novice, păstrându-și rolul de Arhivistă necontestat încă un an. Exact asta făcuse în ultimii trei ani. Încă mai avea în fața ochilor chipul fiecărei novice pe care o ucisese. Încă se mai trezea din cauza viselor în care mureau toate din nou, se trezea venindu-i să verse și transpirată, frecându-și sângele invizibil de pe mâini.

Se săturase. Era mai mult decât sătulă. Trebuia să mai existe și o altă cale.

Erau așa de mulți ochi ațintiți asupra ei. Ai mulțimii. Ai preotului lui Catchkeep. Ai novicei. Ai lui Catchkeep Însăși. Wasp îi ținea pe ai ei ațintiți înainte. Se întoarse și merse până la marginea nisipului și azvârli cuțitul novicei cât de departe putu în lac. Zbură în întuneric și căzu împroșcând apă.

Glasuri în spatele ei, acum înfuriate la culme. Cerând văr-sare de sânge, așa cum era trebuința lui Catchkeep și dreptul poporului. Wasp nu știa dacă ritualul se mai încheiase vreodată cu ambele fete în viață, și se părea că nici mulțimea nu știa. Ei bine, n-au decât să protesteze. Ea încetase să-i mai asculte.

Novicea rămăsese unde căzuse, ținându-se de încheietura mâinii și țipând printre dinți. Se ghemui ca un iepure încolțit când se apropie Wasp, dar nu încercă să fugă. *Are ceva mândrie*, se gândi Wasp, obișnuită să vâneze novicele prin nisip în timp ce fugeau de cuțitul ei.

Wasp stătea privind în jos către novice. Se întreba dacă intrase în această luptă cu dragă inimă, vrând să devină Arhivistă, sau dacă și ea, ca și Wasp, lupta doar ca să supraviețuiască, pentru că moartea n-avea cum să nu fie cel mai mic dintre toate relele. Se întrebă ce credea novicea că avea să piardă dacă era ucisă. Dacă avea o listă mai lungă decât a ei. Wasp nu era sigură dacă să spere sau nu.

Rănile novicei nu-i puneau pe loc viața în pericol. Dacă ajungea la moașă să o sutureze repede și să-i îndrepte piciorul și încheietura mâinii, și nu se infecta nimic prea tare, avea să scape cu viață. Wasp va fi cu siguranță pedepsită pentru nesupunere, dar cu asta se obișnuise demult.

O prinse pe novice de guler și o ridică în picioare.

— Dacă vii după mine, șopti ea, o să mă ocup personal de stafia ta.

Îi dădu drumul și novicea căzu ca bolovanul în nisip. *Rămâi jos*, îi zise Wasp în gând. *Te rog, rămâi jos.*

Novicea rămase jos.

Când mulțimea încercă să-i închidă calea lui Wasp, ea își făcu loc cu coatele. Unul dintre pariori o apucă de braț, dar îi dădu repede drumul când îi văzu ochii.